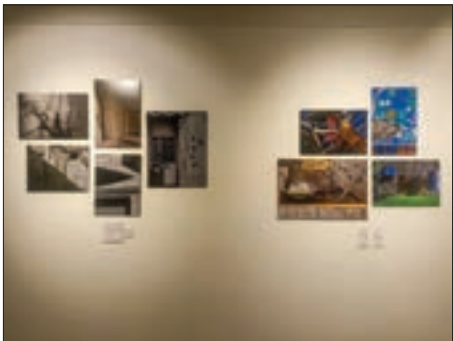

نمایشگاه گروهی عکس «فرم و فرسایش» این شب‌ها در نگارخانه آسمان برپاست

درک هنری پدیده ها از دریچه دوربین

ریحانه موسوی|نمایشگاه گروهی عکس «فرم و فرسایش» این شب ها با آثاری از هنرجویان هنرستان «سینا»، زیر نظر بابک توانایی، استاد دانشگاه و مدرس هنرستان های فنی و حرفه ای مشهد، در نگارخانه آسمان برپاست. در این نمایشگاه،نمایی از فرسایش و فرسودگی اشیاء و پناهاها به تصویر کشیده شده و بسیاری از آثار مربوط به فضا‌های داخلی است؛ یعنی محیط نگارخانه تبدیل به کادر آثار شده و کارها در کنار هم، یک ارتباط منطقی به لحاظ فرمی و ترکیب بندی دارند و از هر صورت مشخصی برخوردارند. تا بتوانند یک کل منسجم و وحدت یافته را به ما نشان دهند.

● لزوم ارتباط بین فرم و فضا در عکاسی

بابک توانایی، کارشناس ارشد رشته تصویرسازی از دانشگاه تهران و برگزارکننده این نمایشگاه، درباره شکل‌گیری آن گفت: در هنرستان هنر «سینا» گروه ارتباط تصویری یا همان رشته گرافیک واحد درسی به نام عکاسی داریم، که به صورت عکاسی (و ۱۲ ارائه می شود. فضای موجود در مدرسه دارای یک سری محدودیت هاست؛ زیراآن قدر تنوع ندارد که هنرجویان بخواهند از جذابیت های سوزه بهره مند شوند. بنابراین در ابتدای کار از موارد بسیار پیش پا افتاده و ساده عکس می گیرند. در اینجا سعی کردیم ضرورتی را برایشان ایجاد کنیم که به مسئله فرم توجه کنند. زیرا در بحث مبانی هنرهای تجسمی بسیار کلیدی است. اما تمرین ها چندان کاربردی ندارد و اغلب هنرجویان وقتی درس مبانی هنرهای تجسمی را به اتمام می رسانند، نمی توانند به شکل کاربردی از آن استفاده کنند.

وی افزود، به دلیل محدودیت تنوع فضا، ذهن هنرجویان درگیر مسئله فرم می شود، که هرچیزی را به صورت عناصر بصری ببینند و سعی کنند آن را سامان دهی نمایند. در کتاب آن ها نیز فصلی به این موضوع اختصاص داده شده است که ماآن را بیشتر جدی می گیریم، یعنی همیشه سعی می کنیم اول نگاه آستره وجود داشته باشد و هنرجویان ارتباط فرم و فضا را درک کنند.

توانایی با اشاره به اینکه خوشبختانه همه ساله آثار جالبی توسط هنرجویان ارائه می شود، بیان کرد: این بار اراده ای شکل گرفت، که شروع به عکاسی از فرسودگی ها کردند. هنرستان هنر «سینا» نیز خود مکانی بسیار قدیمی است و هنرجویان متوجه شدند چقدر فرم های جالبی در آن وجود دارد. آن ها توانستند به درک زمان مند و مکان مند نسبت به پدیده ها در رابطه با فرم هنری دست پیدا کرده و به این مسئله توجه کنند. نگارخانه «آسمان» هم با مدیریت بسیار خوبی که دارد، پذیرای هنرجویان بود. این امر تجربه بی بدیلی است که نقطه عطفی در آینده کاری بچه ها محسوب می شود.

وی ادامه داد: اغلب فضاهایی که در عکس های این نمایشگاه مشاهده می شود، دستاورد هنرجویان بوده که من به عنوان راهنمای آن ها فقط بروی یک سری نقاط تأکید کردم. حتی عنوان نمایشگاه را خودشان براساس ضرورتی که از مفهوم فرم و فرسایش حس کرده بودند انتخاب کردند. بیشتر این عکس ها ادیت ندارد و خام است؛ این به معنای بد بودن ادیت عکس نیست. اما تمایل به فشردن دکمه شاتر برای ثبت بسیاری چیزها، بیشتر بوده است.

● حمایت های مالی، زمینه ساز بروز و ظهور آثار هنرجویان
این هنرمند برگزاری نمایشگاه برای هنرجویان را با هزینه های بالایی همراه دانست و بیان کرد: برگزاری این نمایشگاه ها و خبررسانی رسانه ها، باید فضایی را فراهم کند تا مسئولان مربوط بیشتر به فکر باشند و با حمایت های مالی عرصه بروز و ظهور آثار هنرجویان را فراهم کنند. وی در پاسخ به این سؤال که «آیا وقت آن نرسیده که کتب درسی قدیمی در هنرستان ها به روزرسانی شود»، بیان کرد: کتاب ها از زمانی که من هنرجو بودم، به شکل جدی هیچ تغییری نکرده است و حتما باید برنامه ریزی کتب درسی با توجه به نیازهایی که در زندگی امروز متحول شده و شکل گرفته دوباره تدوین شود. همچنین لازم است امکانات دیجیتال هم به شکل جدی در این حوزه اضافه شود. بخش عکاسی دیجیتال در کتاب ها وجود دارد، اما آن قدر گسترده نیست. اگر مثال ها بیشتر باشد، فهرست جریان های هنری در این کتاب ها اضافه و جنبه های تاریخی گسترده تر شود، می تواند برای بچه ها ایجاد پرسش کند. ذهن را به جست و جوی پاسخ برانگیخته کند و تأثیرات مثبتی بر روی آن ها بگذارد.

● اهمیت ترکیب بندی و کیفیت بصری در عکاسی
محمد رضوی از هنرمندان حاضر در این نمایشگاه نیز گفت: ما براساس چیزهایی که از استاد توانایی یاد گرفتیم، بیشتر دنبال فرم بودیم. البته به محتوا هم اهمیت می دادیم. اما سعی کردیم اول فرم را یاد بگیریم و کار ترکیب بندی، کادر بندی، عناصر و کیفیت بصری را در نظر داشتیم. در ادامه قرار بر این شد تا مجموعه ای را شکل دهیم، بدین منظور براساس علایقی که داشتیم، مجموعه فرسایش و فرسودگی را انتخاب کردیم و نام نمایشگاه را فرم و فرسایش» نهادیم.

وی فرسودگی اشیا در گذر زمان را معنای فرسایش در آثار این نمایشگاه بیان کرد و افزود، ما مواردی همچون رنگ زدگی را داریم که در طول زمان اتفاق می افتد. یا سعی کردیم بافت خانه ها، در و دیوارهای قدیمی را در آثار خود به تصویر بکشیم.

رضوی استقبال از نمایشگاه را خوب توصیف کرد و ادامه داد: مخاطبان نقدهای مثبتی به آثار داشتند. برخی از آثار فروش رفت و یکی از آن ها نیز چندین بار فروخته شد.

جشن تئاتر مشهد با حضور جمعی از پیشکسوتان هنرهای نمایشی برگزار شد

چای، نمایش و خاطره بازی خاک صحنه خورده‌ها

عکس:حیدراللهی شورا

● سالن دائمی برای اجرای تئاتر سیاه بازی در مشهد نداریم

محمد برومند، نویسنده و کارگردان تئاتر، با توضیحی درباره قدمت هنر نمایش در استان و مشهد می‌گوید: خراسان قدمتی ۱۲۰ساله در هنر تئاتر دارد و در انواع تئاتر، حرف های زیادی برای گفتن دارد. اما یکی از گونه های تئاتر که آن چنان‌که باید به آن بهانداده ایم، تئاتر سیاه بازی است. در تاریخ تئاتر مشهد، از حدود ۱۳۲۰ تا ۱۳۵۷ تئاتر گلشن به عنوان محلی برای اجرای تئاتر سیاه بازی در مشهد شناخته می‌شده که حتی از بسیاری سینماها هم مشهورتر بوده است و افرادی مثل اصغر قفقازی، منصور همایونی، اصغر میرخدیوی و... نیز در آن حضور داشته و نمایش اجرا می‌کرده‌اند و مردم هم از آن استقبال خوبی داشته‌اند.

وی می‌افزاید، بعد از انقلاب هم افرادی مثل ماشاءا... وحیدی کارهای خوب و فاخری ارائه می‌کردند و حتی این آثار در مساجد مشهد هم اجرا می‌شد. بعد از فوت این افراد، این گونه‌های تئاتر در مشهد دچار افول شده است. حیف است که یک سالن دائمی برای اجرای تئاتر سیاه بازی در مشهد نداریم. برومند بیان می‌کند: از سوی دیگر، تئاتر عروسکی هم از گونه‌های تئاتر است که در ایران و خراسان، قدمت بالایی دارد. شاید نیاز باشد سالی برای اجرای تئاتر عروسکی و با مکانی به عنوان موزه عروسک‌ها داشته باشیم، ضمن اینکه توجه کنیم این‌گونه تئاتر، درحقیقت «هنر- صنعت» است و در کنار اجرای تئاتر، ساخت و فروش عروسک هم در آن مطرح بوده، اما این تئاتر هم جدی گرفته نشده است.

● نمایش سیاه‌بازی، زبان مردم است

محمد جهان پا، عضو شورای سیاست‌گذاری تئاتر مشهد، با اشاره به استقبال مخاطبان از نمایش سیاه بازی می‌گوید: سیاه بازی همچنان می‌تواند حرف های زیادی برای گفتن داشته باشد. نمایش سیاه بازی، به نوعی زبان مردم است و این شخصیت‌ها از انواع مشکلات جامعه صحبت می‌کنند. این نمایش‌ها اغلب از موضوع‌هایی مانند دفاع از مظلوم در برابر ظالم صحبت کرده و همیشه هم هنرمندان آن طرف مردم را گرفته‌اند. اگر نمایش های تخت حوضی و سیاه بازی حیات خود را ادامه دهند، علاوه بر فضای هنر نمایش، فضای تئاتر جامعه را هم تغییر می‌دهند.

وی می‌افزاید: از سوی دیگر باید توجه کنیم که چون این‌گونه‌های نمایش اغلب باید آهه‌گویی همراه است، ادامه مسیر در راه آن مستلزم آموزش و مطالعه فراوان است.

جهان پا بیان می‌کند: البته ما در نمایش‌هایی مانند آیینی سنتی و نمایش های تخت حوضی، به متن های مناسب هم نیاز داریم. باید افرادی که استعداد نوشتن دارند تشویق کنیم متن‌هایی بنویسند که بیشتر قابلیت تبدیل ل به نمایش وجود داشته باشد.

عکس:حیدراللهی شورا

توانمند درباره این مسئله صحبت کنم. دیگر مستند ساز نیستیم. احساس می‌کردم یک مستند ورا ی یک گزارش خبری بوده، باید قصه داشته باشد و در تاریخ بماند. برای این مسئله لازم است به سراغ آدم‌ها و قصه‌های آن‌ها برویم. موتورسوار ی که اکنون به عنوان قهرمان در فیلم ما شناخته می‌شود، حرف‌هایی دارد و قرار نیست بگوییم تمام حرف‌هایی که یک نفر می‌گوید درست است، اما می‌توانیم آن را بشنویم و من به عنوان اولین نفر حرف‌های آن‌ها را شنیدم.

این کارگردان بیان کرد: لحنه‌ای که باعث شد این موتورسواران به قهرمان تبدیل شوند، جایی بود که در سرما ایستادند و طبق استاندارد های خودشان بعد از چند ساعت موتورسوار ی باید بايستند. وقتی سوز سرما را احساس کردند، تصمیم گرفتند تا بروند. حال ما قهرمانانی را نشان می‌دهیم که ضعف‌هایی نیز دارند. اما چرا باید این موارد سانسور شود. من نمی‌خواهم از سانسور صحبت کنم، بلکه می‌خواهم بگویم ما نگاهمان به بقیه افرادی که در جامعه هستند چگونه است؟ می‌توانیم آن‌ها را با همه ضعف‌هایی که از نظر ما دارند قبول کنیم، با آن‌هایی که کار بزرگی انجام می‌دهند همه شبیه ما هستند یا باید شبیه ما باشند. اینکه مردم را تفکیک کنیم و آن‌ها را شبیه افکار خودمان بدانیم و به غیر از آن‌ها را جزو مردم ندانیم، بزرگ ترین آسیبی است که می‌تواند بعد از دیدن این مستند و سانسور کردن آن به جامعه بزند. تمام تلاش من این بود که ثابت کنم این افراد در لحظه بحران، چه تصمیم قهرمانانه‌ای می‌گیرند.

بر ما لازم است. وی تأکید می‌کند: باید پیش از آنکه بزرگان نمایش‌هایی مانند تخت حوضی و ... دیگر توانایی فعالیت نداشته باشند، به سراغ آن‌ها رفت و آن‌ها را تکریم کرد و از آن‌ها آموخت.

● بسیاری از نمایش‌ها، از هنر تخت حوضی وام می‌گیرد

علی اصغر لشکری، بازیگر و کارگردان تئاتر مشهد، با اشاره به سابقه هنر نمایش در مشهد بیان می‌کند: جایگاه تئاتر این شهر بسیار رفیع و بالاست و نباید بی‌اهمیت از کنار آن گذر کرد. واقعیت این است که تئاتر مشهد حتی می‌تواند تئاتر کشور را با دگرگونی روبه‌رو کند و موجب تقویت آن شود. جمع زیادی از افرادی که در تهران کارهای خوب تئاتر ارائه می‌کنند هم مشهدی هستند. دلیل آن هم این است که استادان خوبی داشته و دست پرورده استادان خوب مشهدی بوده‌اند.

وی می‌افزاید، ما فارغ از اینکه کار نمایش انجام می‌دهیم، درباره اخلاق هم کار می‌کنیم، سعی کرده‌ایم در کنار هنر نمایش، اخلاق را هم یاد بگیریم و آن را به مخاطب منعکس کنیم و این را هم از استادان خود آموخته‌ایم. باید به نمایش‌هایی که ریشه در فرهنگ ما دارد، مثل همین نمایش های تخت حوضی و سیاه بازی و تعزیه، بیشتر توجه کنیم و ساده از کنار آن عبور نکنیم.

لشکری تأکید می‌کند: این نمایش‌ها در فرهنگ بومی ما ریشه دارد و تقویت آن‌ها به نوعی توجه به ریشه‌های هویتی خود ماست. هرچند که بسیاری از نمایش‌هایی که الان ارائه می‌شود هم از نمایش های تخت حوضی وام می‌گیرد.

وی در ادامه یادآور می‌شود: نمایش‌هایی مانند نمایش های تخت حوضی باید تقویت شود و افراد مسئول در حوزه نمایش، اعم از استانی و کشوری، به این موضوع توجه کنند.

● علاقه‌مندان به نمایش از تاریخچه سیاه بازی مطلع نیستند

محمد ملتجی، پیشکسوت تئاتر مشهد نیز درباره تاریخ هنرهای نمایشی در مشهد می‌گوید: مشهد از دیرباز قطب تئاتر کشور بوده و اتفاقاً پایگاه نمایش های ایرانی هم مهد است. مشهد در انواع گونه‌های هنر

نمایش پیشتاز بوده و چه خوب است که این موضوع رونق بیشتری داشته باشد.

وی می‌افزاید: نمایش‌هایی مانند سیاه بازی و تخت حوضی هم ظرفیت بالایی دارد، اما آن چنان‌که باید به آن پرداخته نشده است و شاید به این دلیل باشد که افراد از تاریخچه آن بی‌خبر هستند. اگر علاقه‌مندان به هنر نمایش از این تاریخچه مطلع باشند، بیشتر به آن گرایش پیدا می‌کنند و این موضوع هم به برگزاری نشست های تخصصی و کار پژوهشی نیاز دارد.

انقلاب اسلامی، پشت میکروفون رفت و در سخنانی گفت: اینجا قرار است خانه بچه‌های تئاتر باشد. این سالن برای افرادی است که تئاتر را وسیله و ابزاری می‌دانند که به وسیله آن، حرف‌ها و روایت‌های خود را بیان کنند. از قهرمانان خود در تاریخ این سرزمین بگویند.

وی افزود، بنای کار ما در حوزه هنری استان، در عرصه‌های مختلف اعم از تئاتر و داستان و سینما، هنرمندان دور هم جمع شوند و برای کار خود تصمیم بگیرند و تلاش کنند به اهداف خود برسند.

● روایتگر قهرمانان ملی زمان خود باشیم

محمد حسین زاده، مدیرکل سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی که اکنون در دبیرخانه کنگره ۱۸هزار شهید استان خراسان رضوی مسئولیت دارد، نیز از این سخن گفت که در مدارس، به هنر و ادبیات کم‌لطفی شده و اغلب نسبتی میان دانش‌آموزان با هنر و ادبیات برقرار نمی‌شود. دروس روزانه، جای مطالعه رمان و شعر و نمایش‌نامه را گرفته است و همین موضوع هم موجب شده که بسیاری از مردم ما، بزرگان ادبی و هنری را که از سرآمدان ادبیات و هنر جهان هستند نیز نشناسند.

وی در بخش دیگری از سخنان خود بیان کرد: هر چند ایران یک شاهنامه دارد و او هم از یک رسم روایت کرده، اما در ایران و خراسان، رستم‌ها و سیاوش‌ها و آرش‌هایی بوده‌اند که هر یک به قهرمان ملی مبدل شده‌اند. فردوسی شاهنامه را هزار سال پیش سرود، اما ما هم می‌توانیم با شعر و قلم و هنر خود، روایتگر قهرمانان ملی امروز باشیم. اما در حاشیه برگزاری این مراسم، جمعی از هنرمندان نیز نکاتی درباره تئاتر مطرح کردند.

● به تئاتر بومی خودمان کم‌توجهی کرده‌ایم

علی آزادنیا از پیشکسوتان تئاتر مشهد درباره لزوم توجه به هنرهای بومی استان می‌گوید: توجه بیشتر به نمایش های تخت حوضی و سیاه بازی، جدا از سابقه‌ای که این هنرها در استان و مشهد دارد، موجب جذب بیشتر افراد به فعالیت در زمینه هنرهای نمایشی می‌شود.

وی می‌افزاید: شاید ذهن نسل جدید با شنیدن نام تئاتر به سمت اجراهای خارجی برود و دلیل آن هم این است که به گونه‌های قدیمی‌تر و اصیل‌تر تئاتر بومی خودمان کم‌توجهی کرده‌ایم. وقتی این هنرها دیده نشوند، چیزی به اسم انتخاب کردن هم معنا پیدا نمی‌کند.

● باید از بزرگان نمایش تکریم کرد

احمد مینایی، بازیگر قدیمی تئاتر مشهد نیز در ارتباط با ضرورت توجه به استادان پیشکسوت می‌گوید: تقدیر و تشکر از افرادی که در گسترش گونه‌های مختلف هنر نمایش و دیگر هنرها فعالیت کرده‌اند،

رضا میرزاده

تماشاخانه استاد نوری، وابسته به حوزه هنری انقلاب اسلامی خراسان رضوی، شامگاه شنبه سوم خردادماه میزبان جمعی از پیشکسوتان هنرهای نمایشی و علاقه‌مندان به این هنر بود. این گردهمایی در قالب یک برنامه دوره‌می با عنوان «جشن تئاتر مشهد» برگزار شد و به‌طور ویژه به نمایش ایرانی اختصاص داشت.

این دوره‌می، به میزبانی شورای سیاست‌گذاری تئاتر حوزه هنری استان، با اجرای بخش‌هایی از هنرهای نمایشی ایرانی همچون نقالی، تعزیه خوانی و سیاه بازی برگزار شد. همچنین در سخنرانی‌ها و اجراهای مختلف، از گونه‌های گوناگون نمایش بهره گرفته شد. در این گردهمایی، نسل‌های مختلف تئاتر مشهد، به‌ویژه بسیاری از پیشکسوتان این هنر، حضور داشتند؛ از بازیگر و کارگردان گرفته تا نویسنده، طراح صحنه، منتقد و...

این برنامه با اجرای نمایشی متفاوت با موضوع رضوی و بازی عباس رئایی آغاز شد. در ادامه، درساکوبی با هنر نقالی صحنه‌ای از شاهنامه را به تصویر کشید. همچنین، اجرای مراسم تعزیه توسط گروه تعزیه‌خوانی به سرپرستی حسن وطن‌خواه و نمایش خوانی احمد مینایی از دیگر بخش‌های این مراسم بود.

همچنین بهمن حافظیان، احمد مینایی، حمید سهیلی، علی آزادنیا و محسن کریمی هم به بیان خاطراتی از حضور در صحنه‌های تئاتر پرداختند. اما شاید به جرئت بتوان گفت که یکی از مهم‌ترین و جذاب‌ترین بخش‌های این مراسم، اجرای مشترک نمایش سیاه بازی با نقش آفرینی خسرو ناییی فرد، علی اصغر لشکری و علی جوانمرد بود. اول این اجرا هم به یک کلاس اخلاق هنرمندان برای حاضران تبدیل شد. مدتی بود که علی اصغر لشکری و علی آزادنیا، دو هنرمند پیشکسوت تئاتر استان، مختصر دلخوری از هم داشتند. وقتی که قرار بود علی اصغر لشکری برای نمایش سیاه بازی در صحنه حاضر شود، اول سراغ علی آزادنیا رفت. رخصت گرفت و روی هم را بوسیدند و کدورت را کنار گذاشتند. البته تشویق حضار هم چاشنی کار شد تا این کار اصغر لشکری، برای همه ماندگار شود. ادامه کار هم با هنرنمایی خسرو ناییی فرد و اصغر لشکری همراه شد تا بار دیگر، هنر ناب سیاه بازی در برابر حضارن به اجرا درآید. در پذیرایی این جلسه هم نوعی نوستالژی لحاظ شده بود. به سبک نمایش‌های قدیمی که در آن ساندویچ کالباس و نوشابه شیشه‌ای می‌فروختند، میزبان با همان ساندویچ و نوشابه و البته با چاشنی بستنی از مهمانان پذیرایی کرد.

● حوزه هنری خانه بچه‌های تئاتر است

در این مراسم، مجید عسگری، رئیس حوزه هنری

اکران مستند «موتور سواران» با حضور عوامل این فیلم در سینما مهرکوهسنگی برگزار شد

دوستان اران شهید رئیسی از یک قشر نیستند

آتشفشان بوده و اوج اتحاد یک شخص با این وسیله را بیان می‌کند. اما جایی دل‌کنند از تعلق نیز دارد، یعنی اگر هدف‌گذاری بالاتری ببیند، موتور را رها می‌کند و می‌رود. در این مستند بسیار خوب به چنین موضوعی پرداخته شده است.

● مفهوم فراموش شده در رسانه ملی، مردم هستند

مسعود دهنوی، کارگردان این مستند، با اشاره به سانسور شدن این نسخه توسط تلویزیون، گفت: من می‌خواهم به مفهوم فراموش شده در رسانه ملی یعنی «مردم»، در برخی آثار اشاره کنم. این نسخه چیز خاصی نداشت که به کسی بر بخورد، اما حدود شش دقیقه آن توسط تلویزیون سانسور شد. از نظر من برای برجسته‌ترین قسمت‌های آن این اتفاق افتاد، بخش‌هایی که به مردم اشاره می‌شود و ما به عمد وارد خانه سوزه‌ها شدیم و از خانواده‌آن‌ها پالن ضبط کردیم. من معمولاً در مستندها تلاش نمی‌کنم یک وجه تمیزی را همان ابتدا اجرا کنم، بلکه به آن‌ها می‌گویم همان‌طور که من مانند یک مهمان غریبه با دوربین وارد خانه‌تان شدم، شما نیز همین‌گونه باشید و تلازم این نبود که شکل دیگری باشند. آن‌ها بسیار معمولی بودند و خیلی جذاب است که ما دوستان اران شهید رئیسی و این عزیزان را دائم از یک قشر که شبیه یکدیگر هستند نبینیم. نتیجه اصرار من بر نشان دادن این افراد، حذف شدن آن‌ها بود. در بخش دیگری از صحبت‌های خود یادآور شد: زمانی که هلی‌کوپتر می‌خواهد سقوط کند، با درختان برخورد می‌کند. در همان ابتدا آقای آل‌هاشم اولین نفری هستند که مقداری دورتر پرتاب می‌شوند. ایشان خود را به سختی به موبایل خلبان رسانده‌اند و طبق صحبت‌هایی که انجام شده است، تا حدود ساعت ۴ بعدازظهر زنده بوده‌اند. قطعاً به دلیل مدیریت ضعیف میدان این اتفاق افتاد که پیدا نشدند. دهنوی ادامه داد: من اگر به عنوان یک مستندساز

اکران و نشست نقد و بررسی مستند «موتورسواران» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مسعود دهنوی، که‌روایتگر نخستین تمرینی است که بر پیکر بی‌جان شهدای خدمت رسیدند، عصر شنبه با حضور مسعود دهنوی و سایر عوامل مستند

در پردیس سینمایی مهرکوهسنگی برگزار شد. این مستند، داستان موتورسوارانی را روایت می‌کند که پس از انتشار خبر سقوط بالگرد رئیس‌جمهور شهید و همراهانش، به صورت خودجوش و شبانه برای یافتن بالگرد راهی محل حادثه شدند. در خلاصه این مستند آمده: «در طولانی‌ترین و سخت‌ترین شب سال ۱۴۰۳ تمام مردم ایران منتظر یک خبر بودند. شش موتورسوار با انگیزه‌های شخصی، شبانه و در مه و باران، جنگل‌های ارسباران را به امید پیدا کردن بالگرد جست و جو کردند؛ مستند سینمایی «موتورسواران» قصه جست و جوی شبانه این موتورسواران در آن شب مهم است.»

● اعتماد نکته‌ای کلیدی در رابطه با مردم و حاکمیت

یزدانی، مشاور قائم مقام صدا و سیما ی خراسان رضوی، در ابتدای این نشست اعتماد را مسئله‌ای بسیار مهم دانست و گفت: این موضوع به ویژه در رابطه با مردم و حاکمیت شاخصه‌هایی دارد، و چه مشترک تمام کسانی که انگیزه پیدا می‌کنند تا ایثار کنند، اعتماد است. یعنی محبتی دارند که این انگیزه را ایجاد می‌کند و این موضوع وجه اساسی در فعال شدن ظرفیت‌های مردم بوده و این امر در مستند «موتورسواران» پررنگ است. وی رویارویی مردم با این اتفاق را نشان دهنده عمق هویت دینی جامعه ایرانی برشمرد و افزود: ذکر یا ابوالفضل (ع) و یا حسین (ع) مداوم تکرار می‌شود. نشان دهنده عمق باور جامعه ایرانی نسبت به اهل بیت و دینداری است. موتورسواری به این شکل، زندگی در دامنه